



Rzeczpospolita Polska
GLÓWNY INSPEKTOR PRACY
Tadeusz Zając



Rzeczpospolita Polska
**GLÓWNY INSPEKTOR
TRANSPORTU DROGOWEGO**
Tomasz Poleć

Warszawa, dnia 16 lipca 2009 r.

Okręgowi Inspektorzy Pracy
(wszyscy)

Wojewódzcy Inspektorzy
Transportu Drogowego
(wszyscy)

Nawiązując do ustaleń podjętych na spotkaniu Głównego Inspektora Pracy i Głównego Inspektora Transportu Drogowego z udziałem przedstawicieli Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Drogowego i Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych, które odbyło się 10 lipca 2009 r., mając na uwadze zapisy art. 18 ust. 1 *ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589 ze zm.)* oraz art. 54 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 oraz treść art. 67 ust. 1 *ustawy z 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874 ze zm., zwanej dalej „ustawą o transporcie drogowym”)*, przekazujemy do wiadomości i stosowania przez okręgowych inspektorów pracy i wojewódzkich inspektorów transportu drogowego, następujące stanowisko:

1) Na mocy art. 1 *ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o zmianie ustawy o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 79, poz. 670)*, z dniem 28 czerwca 2009 r., otrzymały nowe brzmienie art. 21 i 25 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 92, poz. 879 ze zm.)*;

2) Treści **art. 21** ustawy o czasie pracy kierowców wskazuje jednoznacznie, że niniejsza regulacja (w przypadku gdy praca jest wykonywana w porze nocnej, czas pracy kierowcy nie może przekraczać 10 godzin w danej dobie) odnosi się **do czasu pracy** a nie **do czasu jazdy** (czasu prowadzenia pojazdu). Pojęcie czasu jazdy jest pojęciem węższym w stosunku do pojęcia czas pracy, co wynika z art. 6 ustawy o czasie pracy kierowcy. Przepis określa, że prowadzenie pojazdu jest jedną z dyspozycji zaliczanych do czasu pracy. Dodatkowo należy wskazać, że dla celów rozliczania czasu pracy, przez dobę należy rozumieć 24 kolejne godziny, poczynając od godziny, w której kierowca rozpoczyna pracę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy (art. 8 ustawy o czasie pracy kierowców).

Powyższa analiza pozwala stwierdzić, że art. 21 ustawy o czasie pracy kierowców **nie podlega kontroli prowadzonej przez inspektorów transportu drogowego**, lecz jest przedmiotem kontroli czasu pracy prowadzonej przez inspektorów Państwowej Inspekcji Pracy;

3) Wykładnia celowościowa i funkcjonalna art. 25 ustawy o czasie pracy w obecnie obowiązującym brzmieniu pozwala na stwierdzenie, że **na pracodawcy nie ciąży obowiązek prowadzenia ewidencji czasu pracy kierowców łącznie we wszystkich formach wymienionych w art. 25 ust. 1 pkt 1-5**. Poza kwestią sporną pozostaje bowiem, że w celu odpowiedniego ewidencjonowania czasu pracy kierowcy, wykonującego wyłącznie przewozy drogowe pojazdami wyposażonymi w tachografy analogowe, pracodawca nie będzie mógł prowadzić ewidencji w formach określonych w pkt 2 i 3, tj. w postaci wydruków danych z karty kierowcy i tachografu cyfrowego oraz plików pobranych z karty kierowcy i tachografu cyfrowego. Nie ma też potrzeby, aby pracodawca dublował ewidencję czasu pracy i równolegle wykazywał te same dane w różnych formach w sposób ciągły, np. w postaci wykresówek oraz w postaci rejestru opracowanego na ich podstawie, albo w postaci rejestru opracowanego na podstawie wykresówek i jednocześnie w postaci ewidencji czasu pracy, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 298¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.), stanowiącej, zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 4 ustawy o czasie pracy kierowców, inny dokument potwierdzających czas pracy i rodzaj wykonywanej czynności. Należy jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 25 ust 2 pkt 1 ustawy o czasie pracy kierowców pracodawca jest obowiązany na wniosek pracownika udostępnić kierowcy ewidencję czasu pracy. Wykładnia celowościowa i funkcjonalna wskazuje, że **ewidencja czasu pracy powinna być udostępniona w takiej formie, aby była możliwa do odczytania przez wnioskodawcę – kierowcę**. Tym samym, jeżeli kierowca w danym okresie nie wykonywał innych czynności, nie podlegających rejestracji przez

tachograf, wystarczającym jest udostępnienie mu danych zarejestrowanych przez to urządzenie (również w formie wydruku).

Powyższe nie zmienia faktu, że prowadzona przez pracodawcę dokumentacja, bez względu na formę, powinna stanowić spójną i rzetelną ewidencję czasu pracy kierowcy, **która umożliwi prawidłowe ustalenie jego wynagrodzenia i innych świadczeń związanych z pracą, np.: wynagrodzenia wraz z dodatkiem za pracę w godzinach nadliczbowych;**

4) Dyspozycja art. 25 ust. 2 pkt 2 ustawy o czasie pracy kierowców nie jest sprzeczna z prawem wspólnotowym w zakresie kontroli przepisów dotyczących okresów prowadzenia i obowiązkowych przerw w transporcie drogowym, z uwagi na odmienny zakres przedmiotowy tych regulacji. Oznacza to, że uprawnieni do kontroli norm prowadzenia pojazdów i obowiązkowych przerw, na podstawie przepisów ustawy o transporcie drogowym, **nie są upoważnieni do żądania zapisów z urządzenia rejestrującego za okres przekraczający 12 miesięcy.**

Nie zwalnia to jednak pracodawcy, z obowiązku przechowywania dokumentów wymienionych w art. 25 ust 1 pkt 1-5 ustawy o czasie pracy kierowców, stanowiących równocześnie ewidencję czasu pracy, przez okres kolejnych 2 lat, co może być przedmiotem kontroli Państwowej Inspekcji Pracy.

Główny Inspektor Pracy


Tadeusz Zajac

Główny Inspektor Transportu Drogowego


Tomasz Połec

Otrzymują:

1/ adresaci

2/ Izby Gospodarcze, Stowarzyszenia, Zrzeszenia Przewoźników i Spedytorów

3/ a/a (GITD, GIP, BPO)